

بررسی کاهش کلسترونل شیر با استفاده از لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس در دو حالت آزاد و تثبیت شده در آلتزینات سدیم ATCC1643

سارا سراج زاده^{*}، ایران عالم زاده*

تهران، دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی شیمی و نفت

پیام نگار: alemzadeh@sharif.edu

چکیده

لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس یکی از مهمترین میکروارگانیسم‌هایی است که قادر به متابولیسم کلسترونل می‌باشند. در این تحقیق، نمونه‌ای از شیر پرچرب با استفاده از باکتری مذکور، فراوری شده که برای این کار اثر باکتری در دو حالت آزاد و تثبیت شده بر روی کاهش کلسترونل شیر مورد بررسی قرار گرفته است. در این آزمایش، اثر چند عامل بر کاهش کلسترونل بررسی شده که عبارتند از تعداد سلول‌های باکتری در هر دو حالت آزاد و تثبیت شده و نیز اندازه بیدهای آلتزینات سدیم حاوی سلول‌های باکتری تثبیت شده. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که سلول‌های آزاد باکتری می‌توانند کلسترونل موجود در شیر را از ۱۱ میلی‌گرم بر ۱۰۰ میلی‌لیتر به ۰/۵ میلی‌گرم بر ۱۰۰ میلی‌لیتر تقلیل دهند. همین طور بیدهای حاوی سلول‌های تثبیت شده باکتری با اندازه‌های کوچکتر، باعث افزایش سرعت کاهش کلسترونل در محیط می‌شوند. در مورد قابلیت استفاده مجدد بیدهای حاوی سلول‌های باکتری تثبیت شده، این نتیجه حاصل شد که بیدها تا سه بار عملیات یی در پی دارای فعالیت می‌باشند.

کلمات کلیدی: لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، کاهش کلسترونل، تثبیت، شیر

۱- مقدمه

حلال مناسب یا سیال فوق بحرانی . البته اعمال روش‌های فیزیکی و شیمیایی به منظور کاهش کلسترونل مواد غذایی می‌تواند مشکلاتی به همراه داشته باشد، از جمله اینکه این روش‌ها معمولاً غیر انتخابی عمل می‌کنند به این معنی که علاوه بر حذف کلسترونل از چربی، ترکیبات آروماتیک که باعث طعم و عطر عالی شیر می‌شوند نیز همراه با کلسترونل حذف می‌شوند. در مواردی که برای فراوری شیر از حلال شیمیایی استفاده می‌شود، احتمال زیادی می‌رود که شیر فراوری شده نهایی، حاوی مقداری حلال شیمیایی باشد که وضعیتی نامطلوب است. یک روش مؤثر برای کاهش کلسترونل مواد غذایی

صرف روزانه غذاهای پرچرب که حاوی مقدار زیادی کلسترونل می‌باشند یکی از عواملی است که باعث می‌شود انسان در دراز مدت به بیماری تصلب شرایین دچار شود. از این رو، حذف مؤثر کلسترونل از غذاهای پرچرب یکی از موضوعات مهمی است که چندین دانشمند تا به حال بر روی آن تحقیقات انجام داده اند.

تا به حال روش‌های شیمیایی و فیزیکی بسیاری برای کاهش کلسترونل مواد غذایی مختلف به کار گرفته شده است، از جمله استخراج کلسترونل چربی موجود در ترکیبات غذایی در اثر تماس با

میکروب ایران)، شیر ۲ درصد چرب (شیر میهن، تهران، ایران)، محیط کشت ام. آر. اس برات (خریداری شده از شرکت مرک آلمان)، سرنگ و سوزن با قطرهای خروجی متفاوت (سرنگ خزر- شرکت تولید کننده تجهیزات دارویی ایران)، انکوباتور (مدل CAG Corporation- آلمان)، اسپکتروفتومتر (Techron مدل US635) و اسانس مركبات (شرکت نوش مازندران).

۲-۲ روش‌ها

۱-۲-۲ اثر سلول‌های آزاد لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ بر کلسترون شیر

یک واحد باکتری، یک سل باکتری کشت داده شده از محلول سوسپانسیون سلول‌های باکتری مادر است که پس از شمارش، تعداد هر سل باکتری 10^{10} عدد سلول باکتری تخمین زده شد. برای شمارش سلول‌های باکتری ۱ میلی لیتر از محلول سوسپانسیون یکنواخت سلول‌های باکتری را روی لام مشبك مخصوص شمارش سلول‌های میکروارگانیسم قرار می‌دهند و توسط میکروسکوپ الکترونی، تعداد سلول‌های باکتری، شمارش می‌شود.

یک واحد باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس کشت داده شده در محیط کشت ام. آر. اس برات، سانتریفوژ شده و شسته شده توسط آب مقطر استریل به شیر اضافه می‌شود که غلظت نهایی آن در شیر به یک میلی لیتر (شیر/سلول باکتری)، $10 \times 10^{10} / 1\text{ mL}$ می‌رسد. ارلن مایر حاوی شیر و سلول‌های باکتری در انکوباتور با دمای 37°C (دماي بهينه برای فعالیت باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس) قرار داده شدند. در تمام آزمایش‌ها شیر به وسیله اسانس طبیعی مركبات حاوی اسید سیتریک تا $\text{pH}=6/8$ اسیدی شد، زیرا $\text{pH}=6/8$ بالاترین pH است که در آن لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس می‌تواند فعالیت خوبی داشته باشد. با اضافه کردن اسانس طبیعی میوه علاوه بر تنظیم pH ، شیر طعم مطلوبی می‌گیرد و نیز از افزودن ترکیبات شیمیایی به شیر جهت تنظیم pH به مقادیر محدود، مورد نیاز می‌باشد و تأثیر قابل توجهی بر خواص فیزیکی شیر نمی‌گذارند.

به منظور آگاهی از روند کاهش کلسترون در طول مدت انجام واکنش، در فواصل زمانی مختلف از محیط واکنش نمونه برداری می‌شود و میزان کلسترون آن به روش اسپکتروفتومتری مشخص

پر چرب که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته روش زیست‌شناسی با به کارگیری میکروارگانیسم‌های مناسب یا آنزیم‌های مترشحه از آنها برای متابولیسم و کاهش کلسترون در محیط است [۱۹ و ۲۰].

خانواده باکتریایی کلسترون دارای توانایی متابولیسم کلسترون در غذاها می‌باشد و تا به حال از گونه‌های مختلف این باکتری به عنوان اجرام زنده افزودنی در محصولات لبنی استفاده شده است [۲۱ و ۲۲]. البته تفاوت آشکاری در زمینه توانایی متابولیسم کلسترون در میان گونه‌های مختلف باکتری لاکتوباسیلوس وجود دارد. لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس یکی از گونه‌های شاخصی است که توانایی قابل توجهی در متابولیسم کلسترون غذاهای پرچرب مانند محصولات لبنی دارد و در سالهای اخیر از آن به عنوان افزودنی به شیر و سایر محصولات لبنی استفاده شده است [۲۳ و ۲۴]. حائز اهمیت است که این سلول‌های میکروبی پس از افزوده شدن به غذا در طول مدت ذخیره و هنگام مصرف زنده باشند، اما زنده بودن آنها در غذاهای ذخیره شده و پس از مصرف، مورد شک و تردید است [۲۴]. در این تحقیق، شیر پرچرب را جهت کاهش کلسترون موجود در آن توسط سلول‌های آزاد و تثبیت شده لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ تحت فراوری قرار داده ایم. شایان ذکر است که سلول‌های باکتریایی مذکور به خوبی در آلزینات سدیم تثبیت شدند. در واقع عمل تثبیت به منظور حفظ باکتری جهت استفاده پی در پی از آن در طی عملیات متوالی صورت می‌گیرد. بعلاوه، اثر عواملی نظیر تعداد سلول‌های باکتری و اندازه بیدهای آلزینات حامل باکتری تثبیت شده بر سرعت کاهش کلسترون شیر پرچرب، و در نهایت، قابلیت استفاده مجدد سلول‌های باکتری تثبیت شده در طی عملیات متوالی مورد بررسی قرار گرفته است.

۲- مواد و روش‌ها

۱-۱ مواد

پودر آلزینات سدیم، پودر کلرید کلسیم دوآبه، معرف رنگی کلرید آهن شش آبه در اسید استیک گلاسیال (یخی)، اسید سولفوریک ۹۸٪، متانولیک پتاس ۵٪ مولار، هگزان، اتانول ۹۶٪ (تمام مواد شیمیایی از شرکت مرک آلمان خریداری شده‌اند)، لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ (خریداری شده از PTCC، کلکسیون

صورت قطره‌هایی به درون ظرف حاوی محلول کلرید کلسیم دوآبه ۰/۵ مولار ریخته شد، در این حالت، سرنگ به صورت عمودی و در فاصله ۲۰ سانتیمتری سطح محلول کلرید کلسیم قرار داده شد [۱۰]. بعد از تثبیت سلول‌های باکتری، برای بررسی زنده بودن سلول‌ها لازم است که بیدهای آژینات دوباره به حالت محلول درآیند تا سلول‌های باکتری مجددآزاد شوند که این کار با حل کردن بیدها در محلول سیترات سدیم٪۲ استریل در دمای اتاق صورت گرفت [۴]. به منظور بررسی تأثیر اندازه بیدها این فرایند چهار مرتبه با به کارگیری چهار قطر مختلف بید و با استفاده از سر سرنگ‌ها با قطرهای خروجی متفاوت تکرار شد.

۳-۲-۳ تخمین اندازه بیدها

چهار انژکتور با چهار سایز خروجی متفاوت در دسترس بودند. برای تخمین قطر بیدهای آژینات تولید شده توسط هر کدام از سرسرنگ‌ها، ۵ میلی لیتر از محلول آژینات سدیم به شکل قطره درون کلرید کلسیم ۰/۵ مولار ریخته شد. بعد از تشکیل بیدها، با شمردن تعداد بیدهای به دست آمده و با توجه به حجم اولیه آنها (۵ میلی لیتر) و با استفاده از فرمول حجم کره می‌توان قطر بیدهای به دست آمده را محاسبه کرد. قطر بیدهای به دست آمده توسط چهار سرسرنگ مختلف عبارتند از: ۱/۶۲، ۱/۷۹، ۱/۷۹ و ۱/۸۴ mm.

همین طور برای مطالعه تأثیر تعداد سلول‌های باکتری تثبیت شده بر روی سرعت کاهش کلسترونل، این فرایند سه مرتبه با سه میزان مختلف باکتری تثبیت شده (۱×۱۰^{۱۰}، ۲×۱۰^{۱۰} و ۳×۱۰^{۱۰}) در ۶۰ میلی لیتر شیر (صورت گرفت).

۴-۲-۴ قابلیت استفاده مجدد از سلول‌های باکتری

۱۰ سلول باکتری چهار مرتبه در آژینات سدیم به شکل بیدها با چهار قطر متفاوت (۱/۶۲، ۱/۷۹، ۱/۷۹ و ۱/۸۴ mm) تثبیت گردید. بیدهای حاوی باکتری تثبیت شده برای زدایش کلسترونل در عملیات پی در پی، هر کدام با زمان عملیاتی چهار ساعت به کار گرفته شدند و روند کاهش کلسترونل در طول هر فرایند مورد بررسی قرار گرفت.

می‌شود. برای استخراج کلسترونل از چربی موجود در شیر، یک نمونه ۰/۲ گرمی شیر را با دقیق وزن کرده و ۵ میلی لیتر محلول ۰/۵ مولار متانولیک پتانس را به آن اضافه می‌کنیم. در لوله آزمایش را محکم بسته و محتويات آن را به مدت ۱۵ ثانیه هم می‌زنیم. لوله آزمایش را درون حمام آب گرم با دمای ۸۰°C برای مدت ۱۵ دقیقه قرار می‌دهیم، لوله آزمایش را هر ۵ دقیقه یکبار بیرون آورده و برای مدت ۱۰ ثانیه هم می‌زنیم. بعد از عملیات حرارتی، لوله آزمایش را به وسیله شیر آب، سرد می‌کنیم و بعد ۱ میلی لیتر آب مقطر و ۵ میلی لیتر هگزان به محتويات لوله آزمایش اضافه می‌کنیم. در لوله را بسته و محتويات آن را به مدت ۱ دقیقه به شدت تکان می‌دهیم و بعد با سرعت ۲۰۰۰ xg ۲۰۰۰ سانتریفیوز می‌کنیم. فاز بالایی، حاوی کلسترونل استخراج شده از شیر است [۲]. ۳ میلی لیتر از محلول معروف رنگی (تری کلرید آهن سه آبه در اسید استیک گلاسیال) به ۱ میلی لیتر از نمونه (محلول کلسترونل استخراج شده یا محلول استاندارد) اضافه می‌کنیم، محلول را با شدت هم زده و سپس به مدت ۱۰ دقیقه بدون حرکت به حال خود رها می‌کنیم و بعد ۱ میلی لیتر اسید سولفوریک به نمونه اضافه کرده و به هم می‌زنیم تا محلول همگنی به دست آید. سپس آن را در محل تاریکی به مدت ۴۵ دقیقه قرار می‌دهیم. جذب نوری محلول به دست آمده در طول موج ۵۶۰ nm به دست می‌آید که با داشتن منحنی استاندارد غلظت کلسترونل مشخص می‌شود [۱۱ و ۱۲].

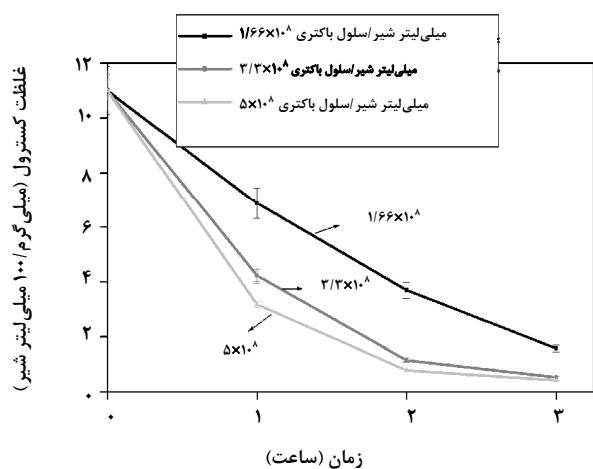
جهت بررسی اثر تعداد سلول‌های آزاد، این فرایند دو مرتبه دیگر با ۲ و ۳ واحد باکتری (به ترتیب با غلظت‌های ۱۰^۸×۱۰^۸ و ۱۰^۸×۵ سلول باکتری بر هر میلی لیتر شیر) اجرا می‌شود.

۲-۲-۲ تأثیر سلول‌های لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس

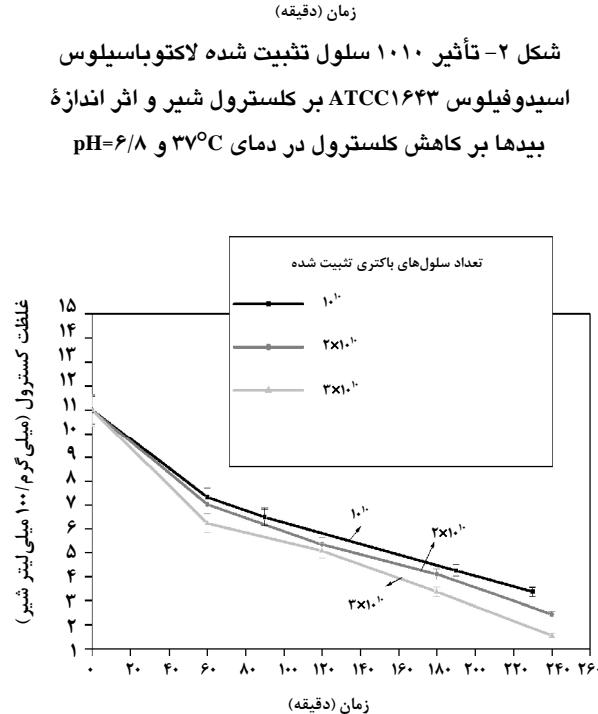
ATCC ۱۶۴۳ تثبیت شده بر روی کلسترونل شیر روش تثبیت سلول‌های باکتری: محلول ۳ درصد آژینات سدیم در آب مقطر استریل با استفاده از همزن مغناطیسی تهیه شد. سلول‌های لاکتوباسیلوس (کشت داده شده در محیط کشت ام.آر.اس براث، سانتریفیوز شده و شسته شده توسط آب مقطر استریل) به محلول آژینات سدیم اضافه گردید و به طور مداوم به مدت یک ساعت توسط همزن مغناطیسی همzedه شد تا محلول کاملاً یکنواختی به دست آید. محلول به دست آمده توسط سرنگ به

۳- نتایج و بحث

شکل (۱)، روند کاهش کلسیتروول در شیر را در طی واکنش زیست‌شناختی توسط سلول‌های آزاد لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل (۱) دیده می‌شود، با افزایش تعداد سلول‌های آزاد، کلسیتروول با سرعت بیشتری کاهش یافته است و با غلظت نهایی: 5×10^8 (میلی لیتر شیر/سلول) و بعد از سه ساعت مدت عملیاتی، ۹۵٪ کلسیتروول شیر کاهش پیدا کرده است.

شکل ۱- اثر سلول‌های آزاد لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ بر کاهش کلسیتروول شیر در دمای ۳۷°C و pH=۶/۸

شکل ۲- تأثیر سلول‌های تثبیت شده لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ بر کاهش کلسیتروول شیر در دمای ۳۷°C و pH=۶/۸

با توجه به نتایج به دست آمده از مرحله قبل که نشان می‌داد بهترین اندازه بید برای کاهش کلسیتروول ۱/۶۲mm است، آزمایش‌های این مرحله با بیدهای آلزینات به قطر ثابت ۱/۶۲mm، ولی با تعداد مختلف سلول‌های باکتری انجام گرفتند (10^{10} ، 2×10^{10} و 5×10^{10} سلول باکتری)، شکل (۳) به طور واضح نشان می‌دهد که با افزایش سلول‌های تثبیت شده، سرعت کاهش کلسیتروول افزایش یافته است.

شکل (۲) تأثیر اندازه بیدهای آلزینات سدیم حاوی سلول‌های باکتری تثبیت شده را بر سرعت کاهش کلسیتروول در شیر نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل (۲) نشان داده شده است، با افزایش اندازه بیدها سرعت کاهش کلسیتروول تقلیل می‌یابد.

به نظر می‌رسد مؤثرتر عمل کردن بیدهای با اندازه‌های کوچکتر به این دلیل است که سرعت نفوذ شیر در بیدهای آلزینات وابسته به سطح بیدهاست و نسبت سطح به حجم در بیدهای با قطر کوچکتر بیشتر است. بنابراین، وقتی از بیدهای با اندازه کوچکتر استفاده می‌شود، در محیط واکنش زیست‌شناختی، سطح فعال بیشتری وجود دارد که منجر به متابولیسم قسمت بیشتری از کلسیتروول موجود در محیط می‌شود. شکل (۳) اثر تعداد سلول‌های باکتری تثبیت شده بر سرعت کاهش کلسیتروول را نشان می‌دهد.

در پایان، قابلیت استفاده مجدد از بیدها و اثر اندازه بیدها بر قابلیت استفاده مجدد بیدها مورد بررسی قرار گرفت. همان‌طور که در جدول (۱) نشان داده شده است، بیدها سه مرتبه در طول سه مرتبه عملیات متوالی دارای فعالیت بودند. بر طبق نتایج به دست آمده، بیدهای بزرگتر در مقایسه با بیدهای کوچکتر در طی عملیات متوالی، فعالیت خود را بیشتر حفظ می‌کنند. برای مثال، با استفاده از بیدهای با قطر $1/84\text{ mm}$ در طی سه مرتبه عملیات متوالی، میزان کلسترونل از ۱۱ به ترتیب به $7/4$ ، $8/1$ و $8/8$ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر رسید، در حالی که با استفاده از بیدهای کوچک به قطر $1/62\text{ mm}$ در طی سه مرتبه عملیات متوالی، میزان کلسترونل در شیر از ۱۱ به ترتیب به $3/8$ ، $6/3$ و $9/6$ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر در سه مرتبه عملیات متوالی رسید. به نظر می‌رسد که چون نسبت سطح به حجم در بیدهای آثینات با حجم بزرگتر، در مقایسه با بیدهای با حجم کوچک تر کمتر است، احتمال آزاد شدن سلول‌های باکتری از بیدهای با قطر بزرگتر، کمتر می‌باشد و بنابراین بیدهای بزرگتر، به نسبت، فعالیت خود را بیشتر حفظ می‌کنند.

جدول ۱- اثر قطر بیدها حاوی 10^1 سلول لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ تثبیت شده بر قابلیت استفاده

مجد آنها طی عملیات متوالی

خطای نسبی (%)	فرایند سوم	فرایند دوم	فرایند اول	اندازه بیدها (میلی متر)
۴/۶	۹/۶	۶/۳	۳/۸	۱/۶۲
۳/۷	۸/۹	۶/۸	۴/۵	۱/۷
۳/۱	۹/۱	۷/۶	۵/۹	۱/۷۹
۴/۳	۸/۸	۸/۱	۷/۴	۱/۸۴

۴- نتیجه‌گیری

در پایان، به عنوان نتیجه‌گیری نهایی می‌توان گفت که هم سلول‌های آزاد و هم سلول‌های تثبیت شده لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ در کاهش کلسترونل شیر مؤثر می‌باشند. بر طبق نتایج به دست آمده، کاهش کلسترونل شیر قبل از مصرف، با فراورش آن با لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳

در اولین مرحله آزمایش‌ها که از سلول‌های آزاد لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس برای کاهش کلسترونل در شیر استفاده شد با افزایش تعداد سلول‌ها سرعت کاهش کلسترونل افزایش پیدا کرده است. با استفاده از هر (میلی‌لیتر شیر / $10^1 \times 5$ سلول)، و بعد از ۳ ساعت مدت عملیات در دمای 37°C ، غلظت کلسترونل در شیر، از ۱۱ به 0.2 میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر تقلیل یافته است.

در مرحله دوم آزمایش‌ها، تأثیر قطر بیدهای حاوی سلول‌های تثبیت شده مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهند که با کاهش اندازه بیدهای حاوی سلول‌های تثبیت شده، سرعت زدایش کلسترونل افزایش می‌یابد. طبق نتایج به دست آمده، فراوری شیر با تعداد 10^1 سلول باکتری تثبیت شده با سایز $1/84\text{ mm}$ و بعد از سه ساعت زمان عملیاتی و در درجه حرارت 37°C ، مقدار کلسترونل در محیط از ۱۱ به $6/7$ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر کاهش یافته در حالی که با استفاده از بیدهای با قطر $1/62\text{ mm}$ ، مقدار کلسترونل به $3/6$ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر تقلیل پیدا کرده است.

همین طور اثر تعداد سلول‌های باکتری تثبیت شده مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان می‌دهند که با افزایش تعداد سلول‌های تثبیت شده، کلسترونل با سرعت بیشتری زدوده شده است. در فراوری 60 میلی‌لیتر شیر با $10^1 \times 2$ و $10^1 \times 3$ سلول‌های باکتری تثبیت شده و بعد از ۴ ساعت زمان عملیاتی، مقدار کلسترونل شیر از ۱۱ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر شیر به ترتیب به مقادیر $2/4$ ، $3/8$ و $1/5$ میلی‌گرم در 100 میلی‌لیتر شیر تقلیل پیدا کرده است. طبق نتایج، به نظر می‌رسد در مقایسه با سلول‌های باکتری تثبیت شده، سلول‌های آزاد عملکرد بهتری دارند. اگر شیر با سلول‌های آزاد فراوری شود دسترسی سلول‌های باکتری به سوبسترا بیشتر است و بنابراین سلول‌ها برای متابولیسم کلسترونل بیشتر تحريك می‌شوند. بعد از فراوری شیر توسط سلول‌های باکتری، سلول‌های آزاد باکتری عمداً زنده هستند و اینکه سلول‌های باکتری پس از فراوری در محصول شیر فراوری شده نهایی به حالت زنده رها شوند یا پس از فراوری وارد مرحله استریلیزاسیون شوند، امری اختیاری و وابسته به نوع محصول نهایی است. شیر فراوری شده حاوی سلول‌های آزاد لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳، به مدت ۴۸ ساعت پس از فراوری در یخچال نگهداری شد و هیچگونه انعقاد و یا تغییرات محسوس در گرانزوی شیر مشاهده نگردید.

مراجع

- [1] Boudreau A. and Arul J. "Cholesterol Reduction and fat fractionation technologies for milk fat: An Overview", *Journal of Dairy Science*, 76(1772-1781), (1993).
- [2] Fletouris D.J., Botsoglou N.A., Psomas I.E. and Mantis A.I. "Rapid Determination of Cholesterol in Milk and Milk Products by Direct Saponification and Capillary Gas Chromatography", *Journal of Dairy Science*, 81(2833-2840), (1998).
- [3] Gilliland S., Nelson C. and Maxwell C. "Assimilation of cholesterol by Lactobacillus acidophilus", *Journal of Applied and Environmental Microbiology*, Feb, 377-381, (1985).
- [4] Gross C. and Trindade C. "Stability of free and immobilized Lactobacillus acidophilus and Bifidobacterium lactis in acidified milk and immobilized B. lactis in yoghurt", *Brazilian Journal of Microbiology*, Vol.35, No.1-2, 151-156, (2004).
- [5] Kimoto H., Ohomoto S. and Okamoto T. "Cholesterol Removal from Media by Lactococci", *Journal of Dairy Science*, 85(3182-3188), (2002).
- [6] Kourkoutas Y., Bosnea L., Taboukos S., BarasC., Lambrou D. and Kanellaki M. "Probiotic cheese production using Lactobacillus casei cells immobilized on fruit pieces", *Journal of Dairy Science*, 89(1439-1451), (2005).
- [7] Lin M.Y. and Chen T.W. "Reduction of Cholesterol by Lactobacillus acidophilus in Culture Broth", *Journal of Food and Drug Analysis*, 8(97-102), (2000).
- [8] Liang M.T. and Shah N.M. "Acid and Bile Tolerance and Cholesterol Removal Ability of Lactobacilli Strains", *Journal of Dairy Science*, 88(55-66), (2005).
- [9] Madison, WI. "Cholesterol reduction technologies overview", Wisconsin milk marketing board, Research review, Spec. Rep. No.2(Oct.), 21-26, (1989).
- [10] Mattison, "BO Immobilized cells and Organelles", 2nd edition, volume 1, chapter 3, 81-82, (1983).
- [11] Rudel L.L. and Morris M.D. "Determination of Cholesterol using O-phthalaldehyde", *Journal of Lipid Research*, 14(364-366), (1973).

در شرایط فراوری بهینه این باکتری (دما 37°C و $\text{pH}=6/8$) امکان پذیر است. هر چند، سلول‌های آزاد در این زمینه مؤثرتر عمل کردند. در مقایسه با سلول‌های ثبیت شده، با استفاده از سلول‌های آزاد، میزان بیشتری از کلسترول شیر، در مدت عملیاتی کمتر، از آن زدوده شد. با استفاده از سلول‌های آزاد تا ۹۵ درصد کلسترول شیر از آن زدوده شد. سلول‌های باکتری ثبیت شده در طی سه مرتبه عملیات متوالی دارای فعالیت بودند، البته در طی هر عملیات، در مقایسه با عملیات قبلی، در فعالیت بیدها کاهش دیده می‌شد. همچنین بیدهای با اندازه بزرگتر فعالیت خود را بیشتر حفظ کردند. به طور کلی، عوامل مؤثر بر کاهش کلسترول شیر در این روش، تعداد باکتری‌ها، چه در حالت آزاد و چه در حالت ثبیت شده، و نیز، قطر بیدهای ثبیت شده است. در حالت کلی در مقایسه با سلول‌های ثبیت شده، سلول‌های آزاد لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس ATCC ۱۶۴۳ عملکرد بهتری در کاهش کلسترول شیر داشتند و به نظر می‌رسد استفاده از سلول‌های آزاد مناسب‌تر است.